

Sygnatura akt I C 715/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 30-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Angelika Lewandowska

Protokolant: Katarzyna Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 30-04-2014 r. w Koninie

przy udziale

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

1. Oddala powództwo.
2. Odstępuje od obciążenia powoda kosztami procesu.

SSO Angelika Lewandowska

Sygn. akt I C 715/13

UZASADNIENIE

Powód P. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwoty 80 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15.05.2010 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia w związku z wypadkiem, w którym poniósł śmierć ojciec powoda – M. M. a także o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wywodził, że w dniu 06.12.2009 r. M. G. – posiadający umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wykupioną u pozwanego – nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował należytych środków ostrożności poprzez nienależyte obserwowanie jezdni w wyniku czego uderzył w tył poprzedzającego go samochodu marki (...) o nr rej. (...). W wyniku tego zdarzenia pasażer samochodu marki (...) M. M. zmarł na skutek doznanych wielonarządowych obrażeń ciała. Powód podniósł również, iż pozwany przyznał na jego rzecz zadośćuczynienie w kwocie 30 000 zł. W odpowiedzi na pozew pozwany Towarzystwo (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że bezspornym są okoliczności zdarzenia z dnia 06.12.2009 r. a także zasada odpowiedzialności cywilnej pozwanego za skutki wypadku komunikacyjnego. Zarzucił, iż w toku likwidacji szkody pozwany wypłacił powodowi zadośćuczynienie uwzględniając różne czynniki mające wpływ na ocenę rozmiaru krzywdy poszkodowanego, takie jak cierpienia psychiczne i poczucie osamotnienia po tragicznej śmierci ojca, który był dla niego wzorem. Zdaniem pozwanego zadośćuczynienie w kwocie 30 000 zł stanowi odpowiednią rekompensatę dla szkody powoda. Sąd ustalił, co następuje:

P. M. mieszkał wraz z ojcem, matką, rodzeństwem oraz babcią w jednym domu. Był kawalerem. Nigdzie nie pracował, dorabiał sobie wyjeżdżając do pracy poza granice kraju.

Ojciec powoda M. M. był spokojnym, kochającym rodzinę człowiekiem. Pracował jako stolarz w fabryce (...) Pasjonował się myślistwem i był członkiem Koła (...) w S.. Swoją pasję chciał dzielić z synem P., którego wprowadzał w swoje hobby. Powód z ojcem wspólnie spędzali czas na wędkowaniu, albowiem oboje się tym interesowali.

Ojciec powoda w dniu 06.12.2009 r. uczestniczył jako pasażer w wypadku samochodowym. Na skutek doznanych w tym zdarzeniu obrażeń M. M. w dniu 13.12.2009 r. zmarł. W chwili śmierci ojciec powoda miał 53 lata, a powód 25 lat. Po śmierci ojca jako najstarszy syn musiał przejąć jego obowiązki. Po śmierci ojca powód wyjechał do pracy do Niemiec aby finansowo wspomóc rodzinę, albowiem trzeba było utrzymać dom. Powód w 2011 r. zawarł związek małżeński z partnerką, z którą był w związany jeszcze na 6-7 lat przed śmiercią ojca. W dniu (...) urodził mu się syn. Obecnie spodziewa się drugiego dziecka. Powód nadal mieszka w domu rodzinnym, z tym że obecnie również z żoną i dzieckiem. Powód od około 2 lat pracuje w fabryce (...) jako stolarz. Zarabia średnio 1600 zł netto miesięcznie. Żona powoda nie pracuje, bo opiekuje się 2-letnim synem, a obecnie spodziewa się kolejnego dziecka. Powód oprócz samochodu V. (...) z 1998 r. nie posiada żadnego majątku. Gospodarstwo o pow. 9 ha, które wcześniej prowadził jego ojciec, teraz prowadzi matka.

Powód nie odniósł psychicznych następstw na skutek śmierci ojca. Najbardziej dotkliwie odczuwa brak ojca w związku z pogorszeniem sytuacji finansowej rodziny. Powód nie wymagał i nie wymaga specjalistycznej pomocy po śmierci ojca. Biegły psychiatra nie stwierdził trwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym w związku ze śmiercią ojca, ani też następstw emocjonalnych. Śmierć ojca nastąpiła kiedy powód był już człowiekiem dorosłym i miał ukształtowaną osobowość.

Sprawca wypadku wyrokiem z dnia 29.10.2010 r. został przez S. R. w. S. W. K. uznany za winnego spowodowania wypadku, w którym śmierć poniósł ojciec powoda.

Pismem z dnia 25.01.2010 r., które wpłynęło do pozwanego 29.01.2010 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 45 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 30 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania powoda P. M. (k.48, nagranie 00:01:26-00:10:56, k.92v) oraz następujące dokumenty: wezwanie do zapłaty (k.42-45), oświadczenie osoby uprawnionej (k.46) a także dokumenty zawarte w aktach szkodowych oraz opinię biegłego psychiatry M. R. (k.58-60).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda, albowiem były one spontaniczne i szczerze a nadto stan emocjonalny powoda znalazł potwierdzenie w opinii biegłego. Za w pełni przydatną Sąd uznał opinię biegłego, albowiem była ona rzetelna i logiczna, a wyciągnięte wnioski przekonywujące. Zaznaczyć należy, że opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Dokumenty, na podstawie których ustalono stan faktyczny Sąd uznał za całkowicie wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda znajduje ono oparcie w treści art. 822 § 1 kc, zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie natomiast do treści art. 34 ust. 1 ustawy z dn. 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Roszczenie powoda znajduje podstawę prawną w art. 446 § 4 kc upoważniającym

sąd do przyznania zadośćuczynienia w przypadku śmierci osoby najbliższej. Należy zauważyć, iż zadośćuczynienie za krzywdę jest swoistą postacią odszkodowania, którego celem jest rekompensowanie uszczerbku w dobrach osobistych (szkody niemajątkowej), oczywiście w takim zakresie, w jakim taka rekompensata, ze względu na szczególny charakter tych dóbr, jest możliwa za pomocą świadczeń pieniężnych. W literaturze podkreśla się fakultatywny i tym samym uznaniowy charakter zadośćuczynienia (por. G. Bieniek, Komentarz, s. 463 i nast.). W orzecznictwie wskazuje się, że zadośćuczynienie pieniężne ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku. Zadośćuczynienie musi mieć wysokość odczuwalną w taki sposób, aby w mniemaniu poszkodowanego, szkoda została naprawiona a w związku z tym wywołała pewne odczucie sprawiedliwości, dlatego też powinna być odpowiednio wysoka (tak: SN w wyroku z dnia 19 maja 1998 r., II CKN 756/97, niepubl.). Reguła ta dotyczy także zadośćuczynienia na podstawie art. 446 § 4 k.c.

Przenosząc te ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż nie ma wątpliwości, że powód należy do najbliższych członków rodziny zmarłego M. M., skoro był on jego ojcem. Nie ulega wątpliwości, że powoda łączyła ze zmarłym szczególna zażyłość i więź emocjonalna, albowiem tworzył z nim szczęśliwą szanującą się rodzinę. Na skutek śmierci ojca powód stracił osobę, która poświęcała mu wolny czas, dzieliła z nim zainteresowania. Kwota, która należy się powodowi tytułem zadośćuczynienia za śmierć ojca to kwota 30 000 zł. Sąd oddalił powództwo o zadośćuczynienie, albowiem pozwany wypłacił powodowi kwotę odpowiadającą rozmiarowi doznanej przez niego krzywdy. Żądanie powoda określone w pozwie należało uznać za nadmiernie wygórowane, tymczasem zadośćuczynienie nie może być nadmierne a jego wysokość musi być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia miało to, że powód jest w wieku, w którym istotne staje się własne życie i stworzona rodzina. Sytuacja ta daje możliwość łatwiejszego niż w przypadku utraty rodzica w młodszym wieku pogodzenia się z zaistniałą sytuacją. Jak wynika z opinii biegłego psychiatry śmierć jego ojca nastąpiła, gdy powód był już ukształtowaną osobą. Trzeba mieć na uwadze również to, iż jak sam powód wskazał w swoich zeznaniach oraz co potwierdza również opinia biegłego najbardziej dotkliwie odczuwa on brak ojca w związku z pogorszeniem sytuacji finansowej. Ewentualne pogorszenie sytuacji finansowej nie może być brane pod uwagę przy ocenie wysokości żądania przysługującego w ramach zadośćuczynienia, bo zadośćuczynienie zmierza do zaspokojenia szkody niematerialnej i jest rodzajowo i normatywnie odmienne od roszczenia o przyznanie stosownego odszkodowania z art. 446 § 3 kc, z którym to roszczeniem powód nie występował.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo. O kosztach orzekł na podst. art. 102 kpc odstępując od obciążenia nimi powoda, albowiem uznał, iż nie pozwala na to jego sytuacja materialna i rodzinna. Powód uzyskuje niewielkie dochody, ma na utrzymaniu niepracującą żonę, która zajmuje się dzieckiem a nadto w czerwcu urodzi mu się kolejne dziecko. Pozwany jest dużym towarzystwem ubezpieczeniowym, posiadającym profesjonalną obsługę prawną, a zatem odstąpienie od zasądzenia na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego nie spowoduje uszczerbku w jego majątku.

Angelika Lewandowska